

[Tholstrup.]

de aldeles ikke stilles til regeringens rådighed, idet de er bundet i nationalbanken og ikke kan røres af regeringen.

Jeg går ud fra, at dette er rigtigt også i dag; hvis det ikke er det, vil jeg gerne belæres derom.

Den 18. april i fjor fremsatte retsforbundet forslag til lov om ophævelse af omsætningsafgiften af tekstilvarer. Under behandlingen af de konservatives forslag om at lægge afgifterne på detaileddet den 15. december 1955 foreslog jeg, at tekstilafgiften blev aftrappet, således at den trinvis ville glide ud af verden til det tidspunkt, da loven udløb, nemlig den 1. april 1957, men kunne ikke få tilstrækkelig tilslutning dertil.

Den 12. juni 1956 fremsatte finansministeren et forslag til lov om ændring i lov om forbrugsbegrænsende foranstaltninger, et forslag, som i § 8 siger, at afgifterne skal nedsættes trinvis, men at det overlades til finansministeren at afgøre, hvornår en sådan aftrapning skal påbegyndes. I lovforslagets bemærkninger siges det, at nogle af medlemmerne i et tidligere folketingsudvalg var gået ind for, at aftrapningen allerede skulle finde sted på det tidspunkt — altså i juni 1956.

Jeg går ud fra, at de samme partier, som dengang går ind for dette, er enige med mig i, at tidspunktet for aftrapning må være inde i hvert fald nu, da loven skulle være udløbet.

Ved afstemningen den 21. juni 1956 om, hvorvidt lovens afvikling skulle begynde i januar 1957, eller om tidspunktets fastsættelse skulle overlades til finansministeren, fik finansministerens forslag kun et flertal på 7 stemmer. Der er således kun et meget spinkelt flertal for ikke at påbegynde afviklingen nu, 3 måneder efter det tidspunkt, som var fastlagt i mindretallets indstilling. Det understreges stærkt af andre udtalelser, at tøjskatten ikke er at betragte som en egentlig skat, men som en forbrugsbegrænsende foranstaltning, og da sparebeviserne, som var tilknyttet den forbrugsbegrænsende foranstaltning, er faldet væk, bør også det andet led, tøjskatten, falde bort.

I betragtning af den prisudvikling, det danske landbrug lider under i dag, er det

nødvendigt, at omkostningerne holdes nede bl. a. derved, at man ophæver kunstige foranstaltninger, som får pristallet til at gå i vejret med de lønvirkninger og deraf følgende prisvirkninger, som sådanne pristalsstigninger medfører. Afvikling af tøjskatten kan være en god begyndelse til at bremse inflationen. Vi ved, at denne tøjsskat fordyrer tilværelsen, hvilket igen kræver pristalsreguleringer og øgede skatter, som igen får prisniveauet til at stige. Hvis vi skal gøre os håb om at bremse inflationen, må vi tage fat dér, hvor man har indført afgifter, som ikke har til formål at hjælpe den slunkne statskasse.

Peter Nielsen: Tilsyneladende virker det ret fristende, at man nu, da valgets klokke er ved at falde i slag, skulle kunne ophæve den såkaldte tøjsskat eller påbegynde en afvikling. Mit parti kan dog modstå denne fristelse.

Det er måske værd at understrege, at omsætningsafgiften på tekstilvarer ikke er en skat, som skal anvendes til dækning af statens løbende udgifter. Den er en art tvungen opsparing, og standsning af en sådan opsparing vil betyde, at investeringerne formindskes med et tilsvarende beløb, og formindskelse af investeringerne kan vi ikke på nuværende tidspunkt gå med til. Der er i disse år en ekstraordinær stor tilgang til arbejdsmarkedet, en tilgang, der grundet på de nye store årgange vil blive yderligere forstærket i den kommende tid.

Danmark står over for at skulle omlægge og modernisere sin produktion ligesom alle andre lande. Vi har endnu det store uløste problem om vore arbejdsløshedsøer, et problem, der kun kan finde sin løsning ved, at der i de pågældende områder sker store investeringer i produktionsapparatet. En højere levestandard for hele befolkningen opnås kun ved, at produktionen og dermed investeringerne øges. Det vil derfor være betænkeligt på nuværende tidspunkt at gå den modsatte vej. Øget arbejdsløshed og produktionsnedgang vil blot blive følgen.

Der er nu truffet forskellige foranstaltninger til at fremme den frivillige opsparing, og flere vil antagelig følge. Når det har resulteret i en så forøget frivillig opsparing, at et rimeligt investeringsbehov er dækket, er det selvfølgelig unødvendigt at opretholde